Beni Hedeflerime Ulaşmada Başarılı Kıl
Gönderen Kadir Hatipoglu - Mayıs 25 2020 22:41:04

فَتَبَسَّمَ
ضَاحِكًا
مِنْ
قَوْلِهَا
وَقَالَ
رَبِّ
اَوْزِعْنِى
اَنْ
اَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ
الَّتِى
اَنْعَمْتَ
عَلَىَّ
وَعَلَى
وَالِدَىَّ
وَاَنْ
اَعْمَلَ
صَالِحًا
تَرْضَيهُ
وَاَدْخِلْنِى
بِرَحْمَتِكَ فِى
عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ
"Süleyman, onun (karıncanm) bu sözüne tebessüm ile gülerek dedi ki: 'Ey Rabbim! Beni; bana ve ana-babama verdiğin nimetlere şükretmeye ve razı olacağın salih ameller işlemeye sevk et ve beni rahmetinle salih kullarının arasına kat!' " (Neml, 27/19)
            Yüce kitabımız Kur’an sahip olduğumuz bütün nimetlerin ve elde ettiğimiz tüm başarıların Allah’ın yardımı ve lütfuyla olduğuna inanmamızı öğütlemekte
وَابْتَغِ
فِيمَا
اَتَيكَ
اللهُ

الدَّارَ
اْلاَخِرَةَ
 وَلاَ
تَنْسَ
نَصِيبَكَ
مِنَ
الدُّنْيَا
 وَاَحْسِنْ
كَمَآ
اَحْسَنَ
اللهُ
اِلَيْكَ
وَلاَ تَبْغِ
الْفَسَادَ
فِى
اْلاَرْضِ
اِنَّ اللهَ
لاَ يُحِبُّ
الْمُفْسِدِ&#16
10;نَ
"Öyleyse Allah’ın sana verdiklerinden yararlanarak, yalnızca ahiret yurdunda iyi bir yer tutmanın yolunu ara; bunu kazanmak için dünyada yapman gerekenleri de unutma ve Allah sana nasıl iyilikte bulunduysa, sen de başkalarına öyle iyilikte bulun; yeryüzünde bozgunculuk etmeyi isteme. Çünkü Allah, bozguncuları sevmez!" (Kasas,28/77) قَالَ
الَّذِى
عِنْدَهُ
عِلْمٌ مِنَ
الْكِتَابِ
اَنَا
اَتِيكَ بِهِ
قَبْلَ اَنْ
يَرْتَدَّ
اِلَيْكَ
طَرْفُكَ
فَلَمَّا
رَاَهُ
مُسْتَقِرًّ&#15
75; عِنْدَهُ
قَالَ هَذَا
مِنْ فَضْلِ
رَبِّى
لِيَبْلُوَن&#16
16;ى ءَ اَشْكُرُ
اَمْ
اَكْفُرُ
وَمَنْ
شَكَرَ

فَاِنَّمَا
يَشْكُرُ
لِنَفْسِهِ
وَمَنْ
كَفَرَ
فَاِنَّ
رَبِّى
غَنِىٌّ
كَرِيمٌ
            "Buna karşılık vahiyle bilgilendirilmiş olan kişi: “Bana kalırsa,” dedi. “Ben onu, göz açıp kapayıncaya kadar sana getireceğim.” Süleyman, onu gerçekten önünde görünce: “Benim, şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü göstereceğim konusunda, beni denemek üzere, Rabbimin bahşettiği bir lütuf bu. Bununla birlikte Allah’a şükreden kişi, yalnızca kendi iyiliği için şükretmiş olur, nankörlük yapan kişi ise, bilsin ki Rabbim, hem sınırsız cömertlik sahibi, hem de mutlak manada kendi kendine yeterlidir.” (Neml, 27/40); bunları sadece kendi çalışmamız veya bilgimizle elde ettiğimize inanmamızı ve bunu övünçle söylememizi de yermektedir.
قَالَ
اِنَّمَآ
اُوتِيتُهُ
عَلَى عِلْمٍ
عِنْدِى
اَوَلَمْ
يَعْلَمْ
اَنَّ اللهَ
قَدْ
اَهْلَكَ
مِنْ
قَبْلِهِ
مِنَ
الْقُرُونِ
مَنْ هُوَ
اَشَدُّ
مِنْهُ
قُوَّةً
وَاَكْثَرُ
جَمْعًا
وَلاَ
يُسْئَلُ
عَنْ
ذُنُوبِهِمُ
الْمُجْرِمُونَ   "Kârûn onlara: “Bu servet, bendeki bilgi sayesinde bana verildi” dedi. Oysa Allah’ın ondan önceki kuşaklardan, ondan daha güçlü ve ondan daha fazla servet toplamış nicelerini, kibirleri yüzünden yok ettiğini bilmiyor

muydu sanki? Ama şu bir gerçektir ki; Allah her suçlunun günahını bilir. Böyle azgın suçlular, günahlarından dolayı sorguya çekilmezler, suçluların suçlarını bile sormaya hacet yoktur zaten." (Kasas, 28/78)   İlk okuduğumuz ayet, biz müminlerin sağlam bir imanla Allah’a yönelmemiz gerektiğini, verdiği sayısız nimetlerden dolayı O’na şükredebilmemiz, razı olacağı salih amelleri işleyebilmemiz ve salih kulları arasına girebilmemiz için sadece bizim gayretimizin yeterli olamayacağını, bunları ancak Rabbimizin başarılı kılmasıyla elde edebileceğimizi vurgulamaktadır.   Zira sonucu belirleyen takdir, irade ve kuvvet yalnızca Allah’a ait olduğundan, ulaşılan her başarıyı Allah’tan bilmek gerekir. قَالَ يَاقَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّى وَرَزَقَنِى مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا اُرِيدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلَى مَا اَنْهَيكُمْ عَنْهُ اِنْ اُرِيدُ اِلاَّ اْلاِصْلاَحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِى اِلاَّ بِاللهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيبُ   "Şuayb: “Ey kavmim!” dedi. “Bakın ben, Rabbimden açık bir delil üzerinde isem ve kendi katından beni güzel bir rızıkla rızıklandırmışsa, ne dersiniz? Ben sizi menettiğim şeyleri kendim yaparak size aykırı davranmak istemiyorum. Sadece gücümün yettiğince, sizi düzeltmek istiyorum, başarım ancak Allah’ın yardımı iledir. Yalnız O’na dayandım ve yalnız O’na yönelirim." (Hûd, 11/88)   Başka hiçbir insana verilmeyen dünya nimetlerine mazhar olmuş bir peygamber olan Süleyman

(a.s)’ın, bütün bunlardan daha çok arzuladığı üç isteği, bu ayette bizlere de “örnek hedefler” olarak sunulmaktadır.
            Nimet, Rabbimiz tarafından ihsan edilen ve bizlere dünya ve âhirette yararı dokunan maddî ve manevî tüm imkânlardır. Bunlar sayesinde varlığımızı sürdürebilmekte ve yerli yerince kullanarak ebedî hayatımızı kazanma imkânına da sahip olabilmekteyiz. Nimetler karşısında bize düşen görev, bu nimetleri veren Rabbimizi tanımamız, O’na ibadet ve itaat etmemiz, yani şükretmemiz, kadir/kıymetini bilmemiz ve nankörlük etmememizdir.
            Süleyman (a.s)’ın bu duasından, her türlü nimetin, makam ve mülkün Allah’a ait olduğunu, bunların biz insanlara sınav için geçici bir süre verildiğini ve bunları veren, hakiki nimet verici olan Allah’a bol bol şükretmemiz gerektiğini öğrenmekteyiz.
            Anne-babamıza verilen nimetlerden bizler de yararlandığımız için onları da şükrümüze katmamız gerekir.   Yüce Rabbimizin lütuf ve nimetlerini dile getirir ve O’nu översek dil ile nimet sahibinin Rabbimiz olduğuna inanırsak kalp ile şükretmiş oluruz. Verilen nimetleri O’nun çizdiği sınırlar dâhilinde, kendi cinsine göre ve yerli yerince kullanırsak da fiili şükürde bulunmuş oluruz.
            Bizi yüce Rabbimize yaklaştıracak, sevdiği ve razı olduğu salih/hayırlı amelleri işlememiz de ikinci gayemiz olmalıdır. İmanımızın gereği olarak ihlas ve iyi niyetle yaptığımız, Kur’an ve Sünnete uygun olan her türlü söz, fiil ve davranışlarımız birer salih ameldir.
            Yüce kitabımız Kur’an’da, peygamberlere وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ اِبْرَهِيمَ اِلاَّ مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِى الدُّنْيَا وَاِنَّهُ فِى اْلاَخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ   "Kendini bilmezlerden başka kim İbrahim’in dininden yüz çevirir. Hiç kuşkusuz biz, O’nu dünyada seçkin kıldık ve elbette ahirette de sâlihlerden (iyilerden) olacaktır." (Bakara, 2/130) ve Rabbimizin isteklerine göre hayatını düzenleme başarısını göstermiş müminlere يُؤْمِنُونَ

بِاللهِ
وَالْيَوْمِ
اْلاَخِرِ
وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ
وَيُسَارِعُونَ فِى
الْخَيْرَاتِ وَاُولَئِكَ
مِنَ
الصَّالِحِينَ   "Onlar Allah’a ve ahiret gününe inanırlar, doğru olanı emreder, eğri olandan alıkoyarlar ve hayırlı işlerde birbirleriyle yarışırlar. İşte bunlar dürüst ve erdemli Allah’la barışık sâlih (düzgün hayat yaşayan) kimselerdendir." (Âl-i İmrân, 3/114) “sâlihler” denilmiştir.

“Sâlihler”den olabilmemizin iki temel şartı; iman edip sâlih ameller işlememiz
وَالَّذِينَ
اَمَنُوا
وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِى
الصَّالِحِينَ   "İman edip doğru ve yararlı işler yapmış olanlara gelince, onları cennete ve salih kişiler arasına yerleştireceğiz." (Ankebût, 29/9) ve Rabbimize itaat etmemizdir
وَمَنْ
يُطِعِ اللهَ
وَالرَّسُولَ فَاُولَئِكَ
مَعَ
الَّذِينَ
اَنْعَمَ
اللهُ
عَلَيْهِمْ
مِنَ
النَّبِيِّينَ
وَالصِّدِّي&#16

02;ِينَ
وَالشُّهَدَ&#15
75;ءِ
وَالصَّالِح&#16
16;ينَ وَحَسُنَ
اُولَئِكَ
رَفِيقًا
            "Allah’a ve peygambere itaat edenler; Allah’ın nimetlerini bağışladığı peygamberler, hakikatten hiç sapmamış olanlar, hakikate hayatlarıyla şahitlik yapanlar, dürüst ve erdemli olanlarla beraber olacaklardır. Ne iyi arkadaştır onlar." (Nisâ, 4/69).
            Bu dua ile bize gösterilen üçüncü ve son gaye de
“Müslümanca yaşamamız, 0 imanla ölmemiz ve salih kulların arasına katılmamız”dır.
            Başka bir ayette;
يَآاَيُّهَا
الَّذِينَ
اَمَنُوا
اتَّقُوا
اللهَ حَقَّ
تُقَاتِهِ
وَلاَ
تَمُوتُنَّ
اِلاَّ
وَاَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ
            “Ey iman edenler! Allah’a karşı gelmekten nasıl sakınmak gerekiyorsa öylece sakının ve siz ancak Müslümanlar olarak ölün.” (Âl-i İmran, 3/102) buyrulması,   Yakub (a.s)’un وَوَصَّى
بِهَآ
اِبْرَهِيمُ
بَنِيهِ
وَيَعْقُوبُ
يَابَنِىَّ
اِنَّ اللهَ
اصْطَفَى
لَكُمُ
الدِّينَ
فَلاَ
تَمُوتُنَّ
اِلاَّ
وَاَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ
            “Oğullarım! ...ancak Müslümanlar olarak ölün” (Bakara, 2/132) diyerek vasiyette

bulunması,   Yusuf (a.s)’un رَبِّ قَدْ اَتَيْتَنِى مِنَ
الْمُلْكِ
وَعَلَّمْتَنِى مِنْ
تَأْوِيلِ
اْلاَحَادِيثِ فَاطِرَ
السَّمَوَاتِ وَاْلاَرْضِ
اَنْتَ
وَلِىِّ فِى
الدُّنْيَا
وَاْلاَخِرَةِ تَوَفَّنِى
مُسْلِمًا
وَاَلْحِقْنِى
بِالصَّالِحِينَ
           “Beni Müslüman olarak öldür ve beni sâlihler arasına kat!” (Yusuf, 12/101); diye yalvarması,
           Süleyman (a.s)’ın da
فَتَبَسَّمَ
ضَاحِكًا
مِنْ
قَوْلِهَا
وَقَالَ
رَبِّ
اَوْزِعْنِى
اَنْ
اَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ
الَّتِى
اَنْعَمْتَ
عَلَىَّ
وَعَلَى
وَالِدَىَّ
وَاَنْ
اَعْمَلَ
صَالِحًا
تَرْضَيهُ
وَاَدْخِلْنِى

بِرَحْمَتِكَ فِى
عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ
“.Beni rahmetinle salih kullarının arasına kat.” (Neml, 27/19) diyerek aynı duayı tekrarlaması, bizim de bu dünyadaki hedef ve gayemizin bu olması gerektiğini göstermektedir.
            Öyleyse bütün gücümüzle kulluk görevlerimizi yerine getirmeye ve “Müslüman olarak ölmeye” çalışalım. Ancak bu ayette ve Peygamberimiz (s.a.s)’in bir hadislerinde de belirtildiği gibi,
واعلمُوا
أنهُ لنْ
يُدخلَ
أحدَكُمْ
عملُهُ
الجنةَ. قالوا:
وَ أنتَ يا
رسولَ
اللّهِ؟ قالَ
وَ أنَا إ أن
يَتَغَمَّدَنِىَ اللّهُ
تعالى
بمغفرةٍ
ورحمةٍ
            Unutmayın ki sizden hiç kimseye, yaptığı amel, cenneti kazandırmayacaktır" buyurdu. "Sen de mi (amelinle cennete gidemiyeceksin) ey Allah'ın Resûlü?" dediler "Evet, ben de, dedi, Allah affı ve rahmeti ile muâmele etmezse ben de!" (Buhârî, Rikak: 18)
            Rabbimizin rahmet ve merhametine muhtaç olduğumuzu, ancak O’nun fazlı ve rahmetiyle kazanabileceğimizi de asla unutmayalım.
            Mustafa GÜNEY

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler